

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige, at fru Lilli Gyldenkilde bliver ved med at overraske mig, og det samme gør hr. Carsten Andersen, når de ikke engang ved, hvad det er, der vil ske af ændringer, når de ikke engang har opfattelsen af, hvad der kan ske ved disse bemyndigelser, som man flytter.

Jeg skal referere kort: de enkelte arbejdsformidlingschefer har nok en høringsret over for arbejdsmarkedsnævnene i dag, men funktionerne er henlagt til de enkelte kontorer, og de er suveræne. Det, der nu sker, er, at man giver regionschefen suveræniteten til at være regeringens forlængede arm.

Det er det, der er situationen, selv om fru Lilli Gyldenkilde ryster på hovedet, og det er derfor, vi har spurgt arbejdsministeren, om han vil give os et tilsagn om, at han ikke iværksætter disse centraliseringer, før de øvrige problemer er færdigbehandlet.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Socialdemokratiet har også, siden vi indgik aftalen med SF og de Radikale om nævnens virksomhed, været optaget af, at nævnene skulle have større indflydelse, og det er vi stadig væk.

Vi er stadig væk optaget af, hvad arbejdsmarkedets parter, kommuner og amter og Landsarbejdsnævnet mener det vil være fornuftigt at decentralisere, at regionalisere, og baggrunden for, at vi har den opfattelse, er, at de bedste til at diskutere sagerne må være dem, der sidder i arbejdsmarkedsnævnene og i Landsarbejdsnævnet, altså arbejdsmarkedets parter.

Der er sat et udvalgsarbejde i gang, ikke bare af landsarbejdsnævnsmedlemmer, men også af medlemmer af de lokale nævn, som skal diskutere bl.a. indflydelsen i nævnene ude omkring, og det, vi anmoder om, er, at vi lader være med at gennemføre en lov, hvori der ikke er klare bestemmelser for, hvordan regionaliseringen skal foregå. Anderledes er det ikke. Vi er interesseret i en regionalisering.

Så vil jeg godt sige til fru Lilli Gyldenkilde, at vi ikke betragter os som arbejderbevægelsen, men lytter til, hvad den

faglige del af arbejderbevægelsen siger i disse sager. Det gjorde vi også i 1985, da fru Lilli Gyldenkilde havde travlt med at indgå forlig med den siddende regering, et forlig, som har været en katastrofe siden, og kun fremtiden kan vise, at dette også vil blive det.

Estrup (RV):

Dette er en af de sager, der godt kan gøre én overrasket over, hvor lille et forslag der skal til for at få en kolossal debat og et meget stort udvalgsarbejde i gang.

Det er ikke sikkert, at vi har set hele dybden i dette forslag under udvalgsarbejdet. I hvert fald er virkningerne endnu ikke ganske klare, og det er vel en af grundene til, at debatten fortsætter.

I Det Radikale Venstre er vi ikke ganske overbevist om, at det foreslåede vil føre til den ønskede regionale struktur og til den balance, der bør være mellem regioner og kommuner i den arbejdsmarkedspolitiske indsats.

Derfor har vi undervejs prøvet at få sikret, at også de enkelte AF-kontorer fortsat har en selvstændig rolle at spille. Det er bl.a. baggrunden for det ændringsforslag, som sikrer – også i selve lovtæksten – at AF-cheferne har indstillingsret, når det gælder deres personale. Det ville jo være en frygtelig situation, hvis AF-cheferne havde ansvaret for personalet, men ingen som helst mulighed for at påvirke ansættelserne.

Der er nu skabt sikkerhed for, at de får denne indflydelse, og dermed er der også fortsat sikret AF-kontorerne i hvert fald en vis indflydelse. Om det så er tilstrækkeligt, må tiden vise.

Det Radikale Venstre er i hvert fald nu parat til at stemme for forslaget, også ud fra den betragtning, at regeringen jo i denne sag har sit parlamentariske flertal i orden. Og det skønner vi på. Det er et lidt anderledes parlamentarisk flertal end sædvanlig, nemlig sammen med SF. Men det er jo godt at betrede nye veje, og vi er villige til også at stemme for forslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS mener, at der er uløste spørgsmål i forbindelse med, hvordan man egentlig sikrer en reel decentralisering og regionalisering, hvilket forhold der skal være imellem kom-